

Jordsmon, hvorom vi her tale, tilhører omtrent 40 Tdr. Land Privat. Vi have altsaa her 40 Tdr. Land privat Eiendom, hvorom der er Tale. Men nu oplyser Udvalgets Betænkning, at der paa det paagjældende Terrain ligger 250 Tdr. Land, som tilhøre det Offentlige; altsaa bliver det Areal, hvorom der her Tale, 250 Tdr. Land + 40, eller omtrent 300 Tdr. Land. Nu spørger jeg, hvortil længe kan det være, inden en saadan Grundstrækning bliver bebygget, og det er derom, jeg havde villet modtage et Svar af Udvalget. Men jeg skal nu selv besvare Spørgsmaalet. Hos Kjøbenhavns Stadsconducteur har jeg søgt Oplysning om, hvormegret Areal der aarlig kan antages at blive indtaget til Bygninger i Kjøbenhavn, altsaa, hvormegret Areal der aarlig gaar ud af det ubebyggede Jordsmon, og Stadsconducteurens Protocol oplyser da, at der i Aarene fra 1860—66 er indtaget til Bygninger kun 31,000 Qvadratalen aarlig, og Gaardsrummet til dette bebyggede Areal maa antages at udgjøre 10,000 Qvadratalen. 31,000 Qvadratalen + 10,000 Qvadratalen udgjør 41,000 Qvadratalen, og det er det hele Areal, der aarlig i de sidste 7 Aar i Kjøbenhavn er indtaget til Bebyggelse. Altsaa kan man ikke regne paa, at der i Kjøbenhavn indtages mere end 3 Tdr. Land aarlig, og efter denne Erfaring vil det være 130 Aar, inden denne Grundstrækning bliver bebygget, saaledes som det forudsattes, at den skulde blive. Jeg troer derfor, at dette Forslag ved dets Gjennemførelse vil vise sig at være langt langsommere, end man beregner. — Det ærede Udvalg har efter Ordsrøerens Erklæring ikke villet gaae ind paa at sige, hvorledes Fremgangsmaaden med Afløsningen skulde være. Jeg har stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at Demarcationsfervituten skulde ophøre paa en af to Maader, nemlig hvis Eierne erhverve Dom for, at Regjeringen har været uberettiget til at skaffe denne Lov igjennem, eller, hvis Demarcationsfervituten afløses mod Vederlag. Det ærede Mindretal for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) mener jo rigtigt nok, at Eierne uden videre maatte kunne gaae til Domstolene, men dette troer jeg dog ikke er saa aldeles afgjort, naar Loven først er kommen ud; man gjør vistnok rettest i at tage et saadant Forbehold i

selve Loven. Jeg støtter mig i den Henseende til andre Afsløsningslove. Det vil saaledes erindres af Flere, at ved Afløsningen af Hoveriet blev der taget et Forbehold om, at de, der ikke erkjendte sig pligtige til at yde Hoveri, enten heelt eller tildeels, skulde være berettigede til at faae deres Ret afgjort ved Dom; da blev det anset for en nødvendig Udtalelse i Lovene, og man gjør rettest i at bruge den samme Forsigtighed nu. Jeg kunde have ønsket, at det samme ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var bleven sine tidligere Udtalelser tro; jeg kunde ønske, at han var gaaet over til det andet Mindretal og havde fastholdt den efter min Mening aldeles rigtige Udtalelse, at, naar Forbaret ikke længer kræver Bevarelsen af Demarcationsbeltet, saa maa Indskrænkningen nu ikke mindre end i 1852 bortfalde uden noget Vederlag til Staten. Saaledes som Fleertallets Forslag er stillet, forekommer det mig at være en Fiction at sige, at Kjøbenhavns Forsvar endnu skal stee fra Kjøbenhavn som Fæstning. Fleertallet gaaer ud fra, at selv i de 2 første Aar skal Fæstningen i Virkeligheden betragtes som nedlagt, og det er blot et Betimelighedstidspunkt der afventes for at faae en Forhandling med og en Erklæring fra Kjøbenhavns Magistrat. Jeg mener nu, at den Omstændighed, at Regjeringen tilsteder Grundeierne at bygge lige imod Demarcationslovgivningens Grundfæstninger, leverer en afgjort Kjendsgjerning for, at Kjøbenhavns Stilling som Fæstning er opgiven. Fra den Dag af, da en Grundeier kan kjøbe sig Byggefrihed af Regjeringen, er faktisk — og jeg troer man kan gjerne lægge til: juridisk, — Lovgivningen om Demoleringsvæsenet sat ud af Kraft, og en Grundeier udenfor Volden maa efter min Mening være berettiget til fra den Dag, denne Lov udkommer i den Stikelse, hvori Fleertallet eller Regjeringen foreslaaer den, at bringe det Spørgsmaal ind for Domstolene, om han nu er løst fra de Reverser og andre tvingende Baand, der hidtil have paaliggnet ham med Hensyn til Byggefriheden. Det, som mit Forslag gaaer ud paa, er kun en simpel Tilladelse for Grundeierne til at henvende sig til Domstolene, og jeg kan ikke troe, at Udvalgets Fleertal kan